

Om prosjektet

Prosjektkategori: Kategori 1

Prosjekttittel: UiA | Music ConserVRtory

Prosjektleder:

Robin Rolfhamre, ph.d., prof. i musikkpedagogikk, Institutt for klassisk musikk og musikkpedagogikk, Fakultet for kunstfag. Oppgaver i prosjektet: Ansvar for utvikling av nye (digitale) undervisnings- og læringsmedier, der arbeidet vil innebære (stikkord) – utvikling av pedagogiske strategier og læringsmodeller, teknisk- og digital utprøving, produktutforming. Rolfhamres arbeidstid i prosjektet dekkes gjennom tildelt FoU-tid. (Se budsjett og redegjørelse for evt. annen finansiering i vedlagte Regnskapsrapport).

Prosjektmedarbeider:

Jørn Eivind Schau, dosent, studieprogramleder Master i utøvende klassisk musikk, Institutt for klassisk musikk og musikkpedagogikk, Fakultet for kunstfag. Oppgaver i prosjektet: Rådgivende funksjon i henhold til (stikkord) – oppnåelser av læringsutbytter, implementering i studieprogram, utvikling emneportefølje, strategisk utvikling av studieprogram. Finansiering av Schau's arbeidstid ligger utenom PRUK, gjennom et annet prosjekt.

Oppsummering

I første fase valgte vi å danne et filosofisk grunnlag for å kontekstualisere og bedre forstå hva vi ønsker å oppnå med prosjektet og hvilke konsekvenser det kan få for studentgrunnlaget og fagpraksisen. En artikkel ble i den anledning skrevet, akseptert og nå i trykk i to antologier: en polsk-oversatt antologi (manuskriptet kan ettersendes etter ønske) og en engelskoversatt antologi (i trykk):

Digitising historical crafts education? A musical instrument performance teachers' reading of UNIT's action plan for digitising Norwegian higher education

How do digitalised Western classical musical instrument performance teaching and new technologies relate to accessibility and marginalisation? In this chapter, I offer a critical reading of the Norwegian Directorate for ICT and Joint Services in Higher Education and Research's Action Plan for Digitalisation in Higher Education and Research (2020). The results are funnelled through a marginalisation and equality focused discussion, before drawing on Baradian performativity and ethico-epistemology (without fully subscribing to post-humanism) to emphasise a need for digitalised education to have a clear mandate. In this instance, I propose "curating" and "care" as two such possible mandates. Finally, I conclude the chapter by

presenting five urgencies unveiled through the chapter that must be considered before a digitised music conservatory can be both realistic and effective.

I artikkelen identifiserte jeg 5 aktuelle problemstillinger, eller “urgencies”, som vi må forholde oss til i digitaliseringsprosessen. Uten å gå for dypt inn i dem her så ble de formulert som følgende:

1. Cognitive dissonances and love/hate-relationships to technology in relation to historical crafts education.
2. The mandate we ascribe digital education and what we want it to achieve.
3. Marginalisation and inclusion in education as an ongoing, agential activity.
4. The ethics and performativity of knowledge maintenance and promotion.
5. The teacher’s role in sustaining and forwarding cultural heritage in congruence with and against active policies and social norms.

Innenfor disse ligger også en underliggende interesse i marginaliserings og inkluderingsmekanismer. Hvem inkluderer vi med teknologisk implementering og hvem utestenger vi? I hvilken grad skal teknologisk og økonomisk privilegerte studenter fremheves og hvordan finner vi en balanse med dem som ikke har disse mulighetene?

Erfaringsmessig ser vi nå at det ikke nødvendigvis er mulighetene innenfor teknologiske løsninger som er utfordringen men implementeringen av dem og økonomien rundt dem. Selv om det er interessante muligheter knyttet til VR, AR og XR så er det fortsatt noen brikker som må falle på plass. VR-briller, for eksempel, er kostbare, byr på noen utfordringer over plattformer (mange musikere er for eksempel mac-brukere der bruken av Metas VR-briller foreløpig ikke er like rett frem som på PC). Det er også styr å dra med seg VR-briller i tillegg til instrumenter og annet materiale som er tilknyttet utørfagene, og det oppstår lett en følelse av tapt øvetid på instrumentet når dette skal settes opp for bruk. Cardboard-briller er langt mer rimelig løsning og betydelig lettere å ta i bruk i den forstand. Men det som viser seg er at det er litt knotete å få en smartphone på plass og, i tillegg, kunne manøvrere den i slike briller. Passformen er mindre tilpassningbar og en opplever over tid av vekten av telefonen på nesen, sammen med den skarpe pappkanten rundt, blir belastende og ukomfortabel. I dette lyset ser vi at disse pappbrillene er lite egnet for kort-formater som micro-learning og lignende praksiser. Men de kan ha en funksjon for lengre filmformater da det gir en litt sterkere “kino-følelse” der fokus er rettet mot filmen og det er vanskelig å fikle med facebook og lignende i stedet for å følge med. Der må likevel ikke bli for lange filmer grunnet belastningen på nesen. Både VR-brillene og Cardboard byr på utfordringer for oss som bruker store briller. Selv om prosjektet går under tittelen ConverVRtory, så har erfaringen vist oss nå at, innenfor de klassiske utøvende tradisjonene, så vil AR sannsynlig være en bedre egnet arena for våre fag enn ren VR (ConservARtory, kanskje). Her vil en kombinasjon kunne tenkes der for eksempel studenten manøvrerer AR-landskapet med QR koder, lengre filmer åpner for YouTube VR og cardboard som forelesings-søyler backet opp av vanlige 2D-filmproduksjoner for kortformatet (micro-learning, etc.) og gamification gjennom Canvas.

Vi legger derfor ikke denne teknologien på hyllen på noen måte, men vil fortsette å se på muligheter og teste ut ulike scenarioer i tiden som kommer samtidig som vi ser at mer tradisjonell film-produksjon fortsatt er den letteste og mest effektive veien inn i klassisk musikkutøving. Her har vi nå, gjennom PRUK-prosjektet og det beslektede prosjektet Edu-Action produsert rundt 11h med forelesningsvideoer

fordelt på 16 episoder á 45 min. Av copyright-hensyn kan disse dessverre ikke ligge åpent på nett uten passordsbeskyttelse, men vi har begynt å implementere disse filmene i undervisning på masterstudiet som en del av pensum i relevante Canvas-kurs. En oversikt og oppsummeringsvideo av disse filmene kan fåes her: <https://solidskillsy.com/2022/09/02/speaking-classical-2023-in-prod/>. Alt av filming etterarbeid, lyd musikk og animasjon er laget av undertegnede. I tillegg til oss selv, altså meg og Jørn Schau, har vi trukket inn kollegaer og studenter også i produksjonen av disse filmene (som det fremgår i lenken ovenfor). (Disse bidrar på "dugnad" og av egen interesse for prosjektet og dekkes derfor ikke av PRUK-budsjettet.) Vi mener nå å ha funnet et format og et uttrykk vi ønsker å jobbe videre med og forfine ytterligere. Det er også snakk om å søke nye prosjektmidler sammen med Jan Paderewski musikkakademiet i Poznan, der kompetansen og erfaringene vi har opparbeidet oss lokalt gjennom dette prosjektet, nå også vil få en mer sentral del i det mer overordnede prosjektdesignet. I august presenterte vi forelesningsserien på UiA for studenter og ansatte under et besøk av samarbeidspartnere i Polen og resultatene møtte stor begeistring både nasjonalt og internasjonalt.

Dette prosjektet ligger, som tidligere nevnt, tett opp mot det eksternfinansierte prosjektet EduAction og gjennom dette så har materiale vi har fremstilt og tenkt ut blitt presentert i en polsk antologi (se ovenfor), et større internasjonalt seminar i Minnesota der bl.a. den norske ambassadøren var til stede, og på en konferanse i Krakow. Filmer vi har fremstilt har også blitt brukt som undervisningsmateriale under et kurs i Baltikum som blant annet rettet seg mot Ukrainske kvinner og barn. Vi ser en stor utdanningskvalitativ verdi i prosjektet, men ser også at vi må ta innover oss strammere budsjetter i tiden som kommer og må derfor også vurdere prosjektets videre muligheter for implementering opp mot dette. Med dette mener jeg at de løsningene vi utvikler i høyere grad også må ta høyde for økonomisk bærekraftige tekniske oppsett som lettere kan implementeres av flere i en økonomisk usikker fremtid og er så kostnadseffektive som mulig. Derfor vil løsninger som pdd. fremstår avhengige av en eller flere dediserte teknofiler med fagkompetanse både innenfor klassisk musikk og teknologi, som har tildelte resurser til å assistere andre og produsere materiale med egnet standard på utstyr, virke mindre realistiske og sannsynlige at kan ha en større effekt på en hverdagspraksis enn løsninger som er billige og lette å ta i bruk av den enkelte lærer og student uten særlig opplæring. Derfor trengs det mer arbeid og erfaringsbygging for å utforske dette videre gjennom videre FoU-arbeid og fremtidige prosjekter med spesielt fokus på lett tilgjengelige og kostnadseffektive AR-løsninger.

Avvik/Endringer

Alt som ble bestilt er nå på plass selv om vi opplevde en del store forsinkelser både hos leverandører og produsenter på grunn av verdenssituasjonen. De siste komponentene kom på plass rett halvveis inn i 2023. Vi, dvs. jeg og dos. Jørn Schau, har derfor kommet svært godt i gang med 2D filmproduksjon. VR-headset og 360 mikrofoner har nå endelig ankommet. Jeg har gjort meg godt kjent med dem og har gjort meg en del tanker og erfaringen hvilken funksjon de kan fylle i et klassisk utdanningsforløp. Da 360-utstyret kom nok så sent i prosjektet (jf. forsinkelsene nevnt ovenfor) har vi ikke rukket å gjøre fullt så mange forsøk innenfor 360-produksjon som vi hadde ønsket, men vi fortsetter arbeidet videre innenfor normale FoU-rammer også etter prosjektslutt, men med større fokus på AR-løsninger foran ren VR.

Økonomi

Når det gjelder innkjøp så ble alt bestilt før sommeren 2022. Noe overskred tildelt budsjett grunnet prisøkninger, men dette ble justert ved bruk av min egen KFU sånn at tildelt budsjetttramme ble overholdt. Se for øvrig Regnskapsrapport.

Erfaringsdeling

Da dette er undertegnede andre PRUK-prosjekt og det har gått parallelt med EduAction prosjektet, nevnt ovenfor, med et godt samkjørt kollegiat, så har prosjektet utviklet seg nok så smertefritt og det har vært lite behov for støttetjenester o.l.. Utfordringene vi har møtt har heller vært av eksterne natur, så som synkende verdi på valuta (jf. innkjøp), distribusjons og transportproblemer knyttet til verdenssituasjonen og et endret klima for norsk akademia de siste årene som har både bydd på forsinkelser og på en mer usikker økonomisk fremtid for institusjonen, spesielt mtp. innføring av nye teknologier og resurser for å håndtere disse. Derfor blir den muligheten som PRUK her har gitt oss til å anskaffe utstyr som det ellers er vanskelig å finansiere svært verdifull og viktig og vil bli med oss videre i utviklingsarbeid også etter prosjektslutt. Tusen takk.

Hilsen

Robin Rolfhamre, ph.d.

Professor i musikkpedagogikk

Fakultet for kunstfag, institutt for klassisk musikk og musikkpedagogikk.